

Шарль Перро

Шарль Перро і брат-близнюк Франсуа народилися в січні 1628 року в Парижі. У заможній родині парламентського судді П'єра Перро і домогосподарки Пакетти Леклеркуже було четверо дітей - Жан, П'єр, Клод і Ніколя. Батько, який чекав від синів великих звершень, вибрав для них імена французьких королів - Франциска II і Карла IX. На жаль, через півроку Франсуа помер.

Спочатку освітою спадкоємців, якій батьки надавали великого значення, займалася мати. Вона навчила дітей читати і писати. У вісім років Шарль, як і старші брати, пішов вчитися в університетський коледж Бове, недалеко від Сорбонни, на факультет мистецтв. Але через конфлікт з викладачами хлопчик кинув навчання. Разом з другом Бореном продовжив самоосвіту. Все те, що викладали в коледжі, хлопчики вивчили самостійно за кілька років, а це грецька і латинська мови, історія Франції, антична література.

Пізніше Шарль брав уроки у приватного педагога. У 1651 році отримав диплом юриста і недовго попрацював в адвокатській конторі. Юридичні терени Перро незабаром набридлі, і молодий адвокат перейшов на роботу до старшого брата Клода. Клод Перро згодом прославився як один з перших членів Французької академії наук і архітектор, який доклав руку до створення Луврського палацу, Паризької обсерваторії.

У 1654 році старший брат П'єр Перро придбав посаду збирача податків. Керував тоді фінансами Жан-Батист Кольбер, майбутній могутній міністр епохи «короля-сонце» Людовика XIV. Шарль десять років пропрацював у брата прикажчиком. У вільний час читав книги з бібліотеки, купленої у спадкоємців абата де Серизи, члена Французької академії.

Кольбер був покровителем Шарля, взяв на посаду секретаря, зробив своїм радником у справах культури і представив до двору. При Кольбері Перро увійшов до складу Комітету літераторів, в завдання якого ставилося вихваляння короля і королівської політики. Перро керував виробництвом гобеленів і контролював будівництво Версаля і Лувру. Пізніше був призначений генеральним секретарем в інтендантстві королівських будівель, фактичним керівником Малої академії.

У 1671 році Перро обраний членом Академії Франції (майбутньої Академії наук), в 1678-му призначений її головою.

Перші кроки на ґрунті письменництва Шарль Перро зробив ще під час навчання в коледжі - писав вірші і комедії.

По справжньому Перро захопився літературною творчістю як даниною моді. У світському суспільстві поряд з балами і полюванням читання казок стало популярним захопленням. У 1694 році опубліковані твори «Смішні бажання» і «Ослиная шкура». Через

два роки надрукована казка «Спляча красуня». Книги, хоча і друкувалися тоді невеликими тиражами, швидко знайшли шанувальників.

У бестселер того часу перетворився збірник «Казки матінки Гуски, або Історії і казки минулих часів з повчаннями». Казки, що увійшли до книги, склав не саме Перро. Він тільки переробив і переказав те, що почув у дитинстві від няні або допрацював незакінчений сюжет. Єдиним авторським твором є казка «Ріке-чубчик».

Письменник осучаснив казки, спростив для сприйняття дітьми будь-якого віку. І будь-який твір Шарля Перро закінчується певним висновком, мораллю.

Одночасно з написанням казок Шарль Перро займався і серйозною академічною діяльністю. В Академії Перро очолював роботу над «Загальним словником французької мови».

Захоплений кар'єрою письменник одружився пізно, в 44 роки. Дружина Марі Гюшон була молодшою Шарля на 25 років.

У шлюбі народилися три сини і дочка - Шарль-Самюель, Шарль, П'єр і Франсуаза. Однак через шість років після весілля Марі Гюшон раптово померла.

Син П'єр, який допомагав батькові збирати матеріал для творів, потрапив до в'язниці за вбивство. Шарль пустив в хід всі свої зв'язки і гроші, щоб визволити

сина і купив йому чин лейтенанта королівських військ. П'єр загинув в 1699 році на полях однієї з воєн, які тоді вів Людовик XIV.

Смерть сина стала безжалісним ударом для Шарля Перро. Він помер через чотири роки, 16 травня 1703 року, за одними даними - в своєму замку Розьє, за іншими - в Парижі.